

Нормативно-правове регулювання питань академічної доброчесності є важливим інструментом для забезпечення високих стандартів у науковій діяльності та освіті. Однак, ефективність цього регулювання залежить не тільки від наявності відповідних нормативних актів, але й від рівня свідомості учасників освітнього процесу, а також від готовності закладів вищої освіти впроваджувати ефективні механізми забезпечення академічної доброчесності.

Список використаних джерел:

1. Академічна доброчесність. *Ніжинський агротехнічний інститут НУБіП України*. URL: <http://nati.org.ua/content/akademichna-dobrochesnist> (дата звернення: 28.11.2024).

2. Методичні рекомендації для закладів вищої освіти з підтримки принципів академічної доброчесності / упоряд.: В. Бахрушин, Є. Ніколаєв ; Проект сприяння академічній доброчесності в Україні. – Електрон. текст. дані. 2019. 41 с. URL: <https://bit.ly/3o1yp3C> – З вебсайту AcademIQ.

3. Положення про академічну доброчесність та етику академічних взаємовідносин у Сумському державному університеті. Режим доступу: <http://normative.sumdu.edu.ua/?task=getfile&tmpl=component&id=fe3a1f9e-9c36-e911-9278-001a4be6d04a&kind=1> (дата звернення – 15.10.2019 р.).

Сидорович Олександр

д.і.н., доцент

ВП НУБіП України «Ніжинський агротехнічний інститут»

ГЕНДЕРНА ПРОБЛЕМАТИКА В СИСТЕМІ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Як показує досвід демократичних країн, розвиток державної гендерної політики в усіх сферах вимагає посилення освітянського потенціалу саме з гендерної рівності.

І для ефективності реалізації цього завдання необхідно зосередити увагу на двох головних складових. По-перше – це всеохоплюючий доступ до знань про гендерну проблематику. А по-друге, необхідно забезпечити всебічне подання інформації, яка спрямована на подолання гендерних бар'єрів та стереотипів, з урахуванням специфіки конкретної аудиторії.

Всі ці завдання і цілі виходять із прагнення України стати повноцінним членом євроатлантичних структур, адже виконання критеріїв у сфері гендерної рівності є безумовною вимогою для просування на шляху до членства в ЄС і НАТО.

Зрозуміло, що основи суспільного устрою базуються на таких соціальних інститутах як освіта і сім'я. Україна маючи великий рівень освіченості населення може похвалитися і паритетним доступом до вищої освіти у гендерному розрізі

Однак проблема диспаритету проявляється вже під час побудови професійного шляху. Статистика за різні роки засвідчує наявність помітного диспаритету між чоловіками і жінками як у рівні оплати праці, так і визначенні кандидатур на керівні посади у різних сферах економічної діяльності.

Відтак вибудовування гендерної освіти на рівні вищої школи набуває зараз непересічного значення для виправлення вищезазначених диспаритетів. Присутність гендерних студій у вищій школі України можна окреслити наступними пунктами:

- Центри гендерної освіти
- Навчальні гендерні курси, програми
- Міжнародні ініціативи та інвестиції
- магістерська програма з гендерних студій в КНУ ім. Шевченка

Крім того уряд схвалив стратегію впровадження гендерної рівності у сфері освіти до 2030 року, яка має п'ять визначальних рис:

- Стратегія як результат тривалої співпраці і вироблення спільного бачення між усіма зацікавленими сторонами; учасниками освітнього процесу, урядом, громадськістю, широкою експертною спільнотою, міжнародними профільними організаціями.
- Стратегія як візія трансформацій в сфері освіти (сприяння зростанню людського потенціалу, формування середовища рівності, різноманіття та інклюзії)
- Стратегія як дорожня карта практичних кроків (формування живих освітніх моделей, заснованих на рівності; вектор руху, проте який не обмежує академічних свобод)
- Стратегія як засіб соціальної реконструкції (творення в освітньому просторі суб'єктів, здатних бути стійкими до глобальних викликів та вирішувати завдання постконфліктного відновлення)
- Стратегія як імпульс переосмислення педагогічних практик з урахуванням критичного мислення та протистояння дегуманізації.

Усі ці принципи лягли в покроковий операційний план впровадження згаданої стратегії, в якому визначено конкретні результати, досягнення яких забезпечить поступове вирівнювання гендерного диспаритету для досягнення сталого розвитку.

Список використаних джерел:

1. Акбаш К.С., Пасічник Н.О., Ріжняк Р.Я. Теоретико-прикладні основи гендерних досліджень: навчальний посібник. Кропивницький: Видавець Лисенко В.Ф., 2019. 340 с.
2. Основи теорії гендеру: Навчальний посібник. Київ: "К.І.С.", 2004. 535 с.
3. Гендерна рівність та освіта: <https://ukrainetonato.com.ua/henderna-polityka/henderna-rivnist-ta-osvita/> (дата звернення: 26.11.2024).
4. Про схвалення Стратегії впровадження гендерної рівності у сфері освіти до 2030 року та затвердження операційного плану заходів на 2022-2024 роки з її реалізації: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1163-2022-%D1%80> (дата звернення: 26.11.2024).